

Ettergraving av steinalderslokalitet i Keilevågen, Flora k., Sogn og Fj., 11.4.1981.

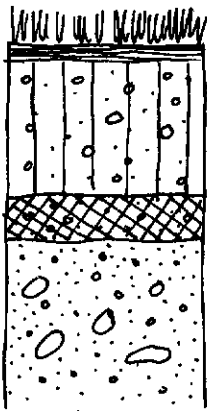
Av Lisa G Bostwick Bjerck og Hein Bjartmann Bjerck.

FORMÅLET MED UNDERSØKELSEN.

Det meste av lokaliteten er nå fjernet i forbindelse med veianlegg. Denne delen ble undersøkt i juli 1980 (se innberetn. fra H. Bjerck aug. 1980). En liten del av lokaliteten (lengst V) ble ikke berørt av veien. Denne delen er nå inneklemt mellom to veier og ligger svært utsatt til. Undersøkelsen 11.4.1981 ble foretatt for å kunne vurdere hva som videre skal skje med lokaliteten.

UNDERSØKELSEN.

Grøfta fra vannledningen går også gjennom denne delen av lokaliteten. Mulighetene for å finne uforstyrrede kulturlag er derfor begrenset til et lite område på hver side av denne. Vi rensset opp den nordligste grøftekanten ca 6m V for Felt D for å få et inntrykk av stratigrafien:

Siltig sand, stein, grus, noe organisk materiale, lys rødbrun farge, ca. 20cm.

Sand, stein, grus, noe organisk materiale, sterkt trekullholdig, ca. 5cm. Tidligere oppfattet som st.a. kulturlag.

Siltig sand, stein, grus, lite organisk materiale, grå-brun-rød farge, ukjent tykkelse.

Et område på 1x1m inn fra denne kanten ble torvet av, og det kullholdige laget ble tatt ut og soldet. Det ble ikke gjort funn av steinalders karakter i massene. Det ble brukt 3 timeverk på undersøkelsen.

VURDERING AV LOKALITETEN.

Svein Brandsøy, som først registrerte lokaliteten, fant en tangepil og relativt mye avslag i prøvestikk/massene fra grøfta. Dette og det markerte trekullholdige laget gav inntrykk av at dette var en relativt stor boplass. Undersøkelsen i juli 1981 gav også sikre funn fra steinalder, men i langt mindre grad enn ventet. Funnene var få og spredte, og kan vanskelig knyttes til det trekullholdige laget. Årsaken til at Svein Brandsøy fant så mye er trolig at store jordmasser hadde vært eksponert vinteren over slik at funnene var blitt vasket frem.

Vår vurdering etter denne siste undersøkelsen er at det er lite å vinne ved nærmere utgravning av lokaliteten. Denne type lokalitet er like interessann som store boplasser i visse problemstillinger. I dette tilfellet er de moderne ødeleggelsler så store at den ikke er verneverdig. Vår konklusjon er at lokaliteten bør frigis som den er.